

at han ansaa det i Grunden for samfundsnyttigt, at dette Forbud blev hævet, erkjendte Forholdets Banfælsighed og Grundene, der talte for Forbudets Ophævelse; men for det Første kunde dette ikke ske af Hensyn til nogle enkelte Prangere, som han havde lovet at udsætte Forbudets Ophævelse en Tid endnu. Det var det Første, hvorefter den høitærede Minister godtgjorde for os, at ikke Samfundsinteressens, men visse Prangerinteresser vare at foretrække; men saa sagde han dertil, at, da den Form, hvori Folkethinget udtalte sit Krav, sit Forlangende om dette Forbuds Ophævelse, ikke tiltalte ham, saa vilde han, fordi denne Form ikke tiltalte ham, udsætte at træffe Foranstaltninger, som ellers under andre Forudsætninger anerkjendtes for nyttige. Det var en ren, aaben, simpel Maade at fremsætte sin Opfattelse af Samfunds-spørgsmaal paa, og den stemmer nøie med Ministeriets Stilling her. Ministeriet erkjendte, at det var en betydningsfuld Opgave, her ligger for, og at man længtes efter Løsningen af alle disse Spørgsmaal rundt omkring. — Ganske vist lod det til, at den høitærede Minister vilde skjære alle de nye Spørgsmaal bort og saa nøies med det tidligere Regjeringsforslag, det var der altsaa nok nogen Grund til; men her, hvor der er Leilighed til at arbejde, siger man: Nei, det ville vi ikke. Paa andre Punkter vil man, men der kan man saa ikke. Jeg finder dette nu saa naturligt og betegnende for hele Situationen. Ministeriet staar der, og dette Faktum er nok til at ødelægge Alt. Blot Ministeriet rører ved en Sag med sin Mund eller Pen, saa visner den. Men Ministeriet er jo i fuldstændig Misforstaaelse, naar det tror, at det er os, som proklamerer Visnepolitiken eller ynder Visnepolitiken. Jeg har idetmindste aldrig hørt noget Menneffe her udtale, at han vilde fremme Visnepolitiken eller ønske den fremmet. Tvertimod, jeg tror at kunne slutte fra mig selv til ialtsald Størstedelen af detie Things Medlemmer, at Intet vil være dem kjærere end en frugtbar, nyttig og arbeidsom Politik, hvor de forskjellige Ansuelser paa konstitutionel Vis kunde møde hinanden og sætte Frugt i Lovgivningen, og denne saa blev udført i den samme Aand, som den var giben, saa at den rigtig kunde blive til Velsigtigelse ude i Landet for Folket. Denne Opfattelse har jeg aldrig hørt noget Medlem modsiges i Almindelighed. Men hvad Udskillige af os have vidnet og vidner, er, at Ministeriet fremmer ved sin Nærvarrelse imod alle konstitutionelle og politiske Regler en Visnepolitik, og at Følgen, hvad vi end gjorde, hvilke Kræfter vi end anspændte for at føre Noget frem, vil blive

Visnen og Ufrugtbarhed. Saaledes har jeg set Situationen og opfattet den gjennem lange Tidens Erfaring, opfattet den efter nøie Kjendskab til Ministeriets Stilling til Folkethinget, gjennem dette til Befolkningen, og Befolkningens og vor deraf flydende Stilling til Ministeriet. Men Gæt er det at forklare, at saaledes er Situationen, et Andet er det, at glæde sig over selve Situationen, — jeg veed ikke, at noget Medlem gjør det, jeg gjør det ikke. Jeg vil kun ønske, at den døde Haand, der hviler over al Fremgang her i Landet, var fjernet, at vi ikke blot havde løst, som man har talt om, andre Ting fra den døde Haand, men ogsaa havde løst Politiken fra den døde Haand og faaet Liv og Bevægelse igjen. Men det er derfor, jeg siger, at det gaar ikke an, at Ministeriet fortæller gjennem sine Repræsentanter, som f. Ex. den høitærede Minister her, at det er Folkethinget, der har etableret Visnepolitiken — nei, tvertimod, der dikteres Folkethinget en Visnepolitik af den politiske Kampstilling, som Ministeriet gjentagende har taget imod os. Det er Stillingen og ingen anden, og dersom den Situation, her er tilstede, ikke bærer Frugt i denne Rigsdagssamling, saa er der Ingen her i Danmark, der kan føre Skylden andetsteds hen end der, hvor den er, hos Ministeriet, der med Visshed veed, at det lægger den døde Haand over Arbeidet, og et Vidnesbyrd om, at vi ere villige til at arbejde med Enhver, der vil søge at lægge Kræfter til for at fremme nyttige Formaal, tror jeg, at ogsaa det Lovforslag, der her er indbragt, er.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bojzen: Jeg tillader mig at foreslaa, at det foreliggende Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Bojzen.

Formanden (Krabbe): Dagsordenen er hermed udtømt.

Bed Folkethingetsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen) er indbragt et Andragende fra 9 Fiskere i Høiby og Odden